

Prima instanță: C. Prisacari.

dosarul nr. 2ra-1937/17

Instanța de apel: S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz.

Î N C H E I E R E

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către recurenții Victor Țîmbuleac și Angela Țîmbuleac,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Băncii Comerciale „Banca de Economii” Societate pe Acțiuni în proces de lichidare împotriva Angelei Țîmbuleac, Victor Țîmbuleac cu privire la recunoașterea proprietății comune în devălmășie a soților, determinarea a câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte din proprietatea comună în devălmășie pentru fiecare soț, recunoașterea datoriei Angelei Țîmbuleac față de Banca Comercială „Banca de Economii” Societate pe Acțiuni în proces de lichidare, datorie comună a ambilor soți, cu determinarea fiecărui soț a câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2017, prin care au fost respinse cererile de apel declarate de către Angela Țîmbuleac și Victor Țîmbuleac și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Edineț din 12 decembrie 2016,

c o n s t a t ă

La 13 august 2015, reclamantul B.C. „Banca de Economii” S.A. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Angelei Țîmbuleac, Victor Țîmbuleac cu privire la recunoașterea proprietății comune în devălmășie, determinarea a câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte din proprietatea comună în devălmășie pentru fiecare soț, recunoașterea datoriei Angelei Țîmbuleac față de B.C. „Banca de Economii” S.A. în mărime de 557 255 lei și 75 bani drept datorie comună a ambilor soți, cu determinarea fiecărui soț a câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte.

În motivarea acțiunii reclamantul invocă că, conform contractului de credit

nr. 64 din 18 iulie 2008, Angela Țîmbuleac a beneficiat de un credit de consum în mărime de 200 000 lei, cu scadență la 18 iulie 2012. Împrumutul nu a fost returnat în termenul prevăzut.

Menționează reclamantul că, la 17 martie 2014, B.C. „Banca de Economii” S.A. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Angelei Țîmbuleac cu privire la încasarea datoriei. La 10 noiembrie 2014, de către instanța de fond acțiunea a fost admisă parțial, iar prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 martie 2015 a fost încasat de la Angela Țîmbuleac în beneficiul B.C. „Banca de Economii” S.A. datoria acumulată la contractul de credit nr. 64 din 18 iulie 2008, în mărime de 557 255 lei și 75 bani.

Afirmă reclamantul că, în baza deciziei Curții de Apel Bălți, B.C. „Banca de Economii” S.A. a primit titlul executoriu care a fost transmis spre executare executorului judecătoresc Veaceslav Chișca. Indică reclamantul că, Angela Țîmbuleac având calitatea de debitor întreprindea măsuri de împiedicare a executării documentului executoriu, interzicând intrarea în domiciliul său a executorului judecătoresc și reprezentantului B.C. „Banca de Economii” S.A. pentru inventarierea bunurilor, menționând că bunurile sunt proprietate comună în devălmășie și susținând că are intenția să divorțeze de soțul său, Victor Țîmbuleac.

Ca urmare, reclamantul în calitatea sa de creditor al Angelei Țîmbuleac cere partajul averii pe care o deține aceasta în drept de proprietate comună în devălmășie cu pârâțul Victor Țîmbuleac, indicând că pârâții sunt căsătoriți din data de 02 septembrie 2009 și au înregistrat pe numele fiecăruia mai multe bunuri imobile și anume:

- Victor Țîmbuleac deține un teren pentru construcții cu suprafața de 0,1697 ha, cu nr. cadastral XXXX cu construcții amplasate pe el, cu numere cadastrale XXXX, XXXX, situate în com. Zăbriceni, r-nul Edineț;
- Angela Țîmbuleac deține un teren pentru construcții cu suprafața de 0,1478 ha, cu nr. cadastral XXXX, situat în com. Zăbriceni, r-nul Edineț.

Mai indică reclamantul că, soții Angela Țîmbuleac și Victor Țîmbuleac dețin cu drept de proprietate comună în devălmășie câte ½ cotă-parte și alte bunuri imobile: terenul pentru construcții cu suprafața de 0,2879 ha, cu nr. cadastral XXXX cu casa de locuit individuală și construcțiile accesorii amplasate pe acest teren, cu numerele cadastrale XXXX, XXXX, XXXX, situate în com. Zăbriceni, r-nul Edineț.

Invocă reclamantul că, B.C. „Banca de Economii” S.A. în calitatea sa de creditor a Angelei Țîmbuleac are dreptul legal de a-i urmări cota-parte ideală din bunurile ce-i aparțin debitoarei cu drept de proprietate comună în devălmășie. La fel, B.C. „Banca de Economii” S.A. indică că, potrivit pct. 2.1-2.2 al contractului de credit din data de 18 iulie 2008, înregistrat cu nr. 64, Angela Țîmbuleac a primit

suma în mărime de 200 000 lei pentru cheltuieli de consum și deoarece creditul a fost primit pentru nevoile familiale curente, reclamantul consideră că ambii soți urmează să răspundă, în mod solidar, pentru obligațiile asumate.

Cere reclamantul B.C. „Banca de Economii” S.A. recunoașterea în drept de proprietate comună în devălmășie a soților Angela Țîmbuleac și Victor Țîmbuleac bunurile imobile cu nr. cadastral XXXX, XXXX, XXXX, XXXX dobândite în timpul căsătoriei acestora, înregistrate în Registrul Bunurilor Imobile în drept de proprietate personală după fiecare soț, identificând pentru fiecare din soți $\frac{1}{2}$ cotă-parte din bunurile dobândite în comun; recunoașterea datoriei Angelei Țîmbuleac față de B.C. „Banca de Economii” S.A. în valoare de 557 255 lei și 75 bani, stabilită prin decizia instanței din 17 martie 2015 drept datorie comună a soților Angela Țîmbuleac și Victor Țîmbuleac, formată în perioada căsniciei acestora și împărțirea datoriei între Angela Țîmbuleac, Victor Țîmbuleac a câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte pentru fiecare din soți.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț din 12 decembrie 2016, acțiunea a fost admisă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2017 au fost respinse apelurile declarate de către Angela Țîmbuleac, Victor Țîmbuleac și a fost menținută hotărârea Judecătorei Edineț din 12 decembrie 2016.

La 27 iulie 2017, recurentul Victor Țîmbuleac a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2017 și a hotărârii Judecătorei Edineț din 12 decembrie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

La 19 septembrie 2017, recurentul Victor Țîmbuleac a declarat recurs suplimentar împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2017 și hotărârii Judecătorei Edineț din 12 decembrie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

La 27 iulie 2017, recurenta Angela Țîmbuleac a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2017 și a hotărârii Judecătorei Edineț din 12 decembrie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursurilor, recurenții au indicat că nu sunt de acord cu decizia instanței de apel și nici cu hotărârea primei instanțe, deoarece acestea ar fi fost emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile declarate de către recurenții Angela Țîmbuleac și Victor Țîmbuleac, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or, recurenții nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, dar au formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel și prima instanță, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza *Asito vs Republica Moldova*, 10 iulie 2001, *Meyer vs Germania*, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera recursurile declarate de către recurenții Angela Țîmbuleac și Victor Țîmbuleac, ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursurile recurenților Angela Țîmbuleac și Victor Țîmbuleac, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi

Galina Stratulat

Dumitru Mardari